

άσπροφορῶ σύνηθ. καὶ Πόντ. *άσπροφουρῶ* βόρ. ιδιῶμ.

Τὸ μεσν. *άσπροφορῶ*.

1) Ἐνδύομαι ἄσπρα ἐνδύματα σύνηθ. καὶ Πόντ.: *Φάνταζε άσπροφορεμένη σα στοιχειό* ΚΠαλαμ. Τρισεύγ. 41 || Ἄσμ.

Νά μὴν ἀλλάξη τὴ λαμπρή, νά μὴν άσπροφορέση Ἡπ.

Ποτέ μας δὲν ἀλλάζουμε καὶ δὲν άσπροφοροῦμε ΝΠολίτ. Ἐκλογ. 41. 2) Παύω νά φέρω πένθιμα ἐνδύματα, ἐπὶ πενθούντων *Λεξ. Δημητρ.*: *Μόλις άσπροφόρεσε ἡ χήρα, παντρεύτηκε κιόλας.*

άσπροφουστανοῦσα ἡ, Κύπρ. *άσπροφουστανοῦσα* Θράκ. (Αἰν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *άσπρος*, τοῦ οὐσ. *φουστάνι* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -οῦσα.

Ἡ φοροῦσα ἄσπρον φουστάνι ἐνθ' ἄν.: Ἄσμ.

Κόρ' άσπροφουστανοῦσα μου, νά 'μουν πουνόγυρὸς σου! Αἰν.

άσπροφρύδης ἐπιθ. *Λεξ. Βλαστ. Δημητρ.*

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *άσπρος* καὶ τοῦ οὐσ. *φρύδι*.

Ὁ ἔχων λευκὰς ὀφρῦς. Ἀντίθ. *μαυροφρύδης*.

άσπροφύλλιμαν τό, Πόντ. (Σάντ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *άσπροφυλλίζω*.

Ἡ συλλογὴ τῶν ἄσπρων φύλλων κράμβης.

άσπροφυλλίζω Πόντ. (Κερασ. Σάντ.) *άσπροφυλλῶ* Πόντ. (Τραπ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *άσπρος* καὶ τοῦ οὐσ. *φύλλο*.

1) Ἀμτβ. καθίστανται τὰ φύλλα μου λευκὰ μαραινόμενα Πόντ. (Κερασ. Τραπ.): *Τὰ λάχανα έσπροφύλλιξαν* Κερασ. 2) Μετβ. συλλέγω τὰ λευκανθέντα φύλλα τῆς κράμβης Πόντ. (Σάντ.)

άσπρόφυλλο τό, ἀμάρτ. *άσπρόφυλλον* Πόντ. (Σάντ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *άσπρος* καὶ τοῦ οὐσ. *φύλλο*.

Τὸ λευκανθὲν φύλλον τῆς κράμβης.

***άσπροφυλλόπουλλο** τό, *άσπροφυλλόπον* Πόντ. (Σάντ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *άσπρόφυλλο* καὶ τῆς καταλ. -*πουλλο*. Μικρὸν λευκὸν φύλλον κράμβης.

άσπροφυλλόρριζα ἡ, Ἰκαρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *άσπρόφυλλο* καὶ *ρίζα*.

Ἡ ρίζα τοῦ ἀσφοδέλου χρησιμοποιουμένη πρὸς κατασκευὴν ἀλοιφῆς.

άσπροφυλλόφυλλο τό, Ἰκαρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *άσπρόφυλλο* καὶ *φύλλο*.

Τὸ φύλλον τοῦ ἀσφοδέλου.

άσπροφυρραστερᾶτος ἐπιθ. ἀμάρτ. *άσπροφυρραστερᾶτος* Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τῶν ἐπιθ. *άσπρος*, *φυρρός* καὶ *άστερᾶτος*.

Λευκὸς μὲ πυρρόχρουν ἄστεράδα ἥτοι κηλῖδα ἐπὶ τοῦ μετώπου, ἐπὶ αἰγῶν.

άσπροφυρρομάσκαλος ἐπιθ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τῶν ἐπιθ. *άσπρος*, *φυρρός* καὶ τοῦ οὐσ. *μάσκαλη*, δι' ὃ ἰδ. *άμασκάλη*.

Ὁ λευκὸς καὶ πυρρὸς κατὰ τὰς μασχάλας, ἐπὶ αἰγοπροβάτων.

άσπροφυρρομύτης ἐπιθ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τῶν ἐπιθ. *άσπρος*, *φυρρός* καὶ τοῦ οὐσ. *μύτι*.

Ὁ λευκὸς καὶ πυρρὸς κατὰ τὴν ρῖνα, ἐπὶ αἰγοπροβάτων.

άσπροχαράζω ἸΓρυπάρ. Σκαραβ. 40 ΚΠαλαμ. Δωδεκάλ. Γύφτ. 70 — *Λεξ. Βλαστ. Δημητρ.*

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *άσπρος* καὶ *χαράζω*.

Ἐποφώσκω ἐνθ' ἄν.: *Άσπροχαράζει ἡ αὐγούλλα* *Λεξ. Δημητρ.* Τὸ φῶς *άσπροχαράζει* ἸΓρυπάρ. ἐνθ' ἄν. || Ποίημ.

Τ' *Άλπεια* τὰ βουνὰ θὰ δρασκελίσουμε,

θὰ ξαφνίσουμε τὰ ρέματα τοῦ *Ρήνου*,

ἔς τοῦ *Βορῆ* θ' *άσπροχαράζουμε* τὰ σκότη

ΚΠαλαμ. ἐνθ' ἄν. Συνών. *ἀποδιαφωτίζω*, *άσπρίζω* Β4, *γλυκοχαράζω*.

άσπροχάραμα τό, ΠΒλαστοῦ Ἀργῶ 87.

Ἐκ τοῦ ρ. *άσπροχαράζω*.

Ἡ ὑποφώσκουσα αὐγή. Συνών. *γλυκοχάραμα*.

Άσπρόχαρως ὁ, Ἡπ. Πελοπν. (Γορτυν.) — *Λεξ. Δημητρ.*

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *άσπρος* καὶ τοῦ οὐσ. *Χάρως*.

Ὁ Χάρων ὁ μὴ προξενῶν πολλὴν θλίψιν εἰς τοὺς συγγενεῖς τοῦ ἀποθνήσκοντος ἢ φέρων χαρὰν ἐνθ' ἄν.: Παροιμ. *Εἶναι μαῦρος Χάρως, μὰ εἶναι καὶ Άσπρόχαρως* (ὅταν δὲν λυπῆται κανεὶς διὰ τὸν θάνατον οἰκείου προσώπου) Γορτυν. Ἀντίθ. *Μαυρόχαρως*.

άσπροχειλῆς ἐπιθ. Εὐβ. Κάρπ. Πελοπν. (Βούρβουρ. Γελίν. Λακων. Οἶν. Τρίκκ.) *άσπροχειλῆς* Στερελλ. (Αἰτωλ.) *άσπροχειλῆς* Εὐβ. (Στρόπον.) *άσπραχειλῆς* Κρήτ. Νάξ. (Φιλότ.) Πελοπν. (Λακων.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *άσπρος* καὶ τοῦ οὐσ. *χείλη*.

Ὁ ἔχων λευκὸν χρῶμα περὶ τὰ χεῖλη, ἐπὶ βοῶν, αἰγῶν καὶ ἄλλων ζώων. Ἡ λ. καὶ ὡς ὄνομα βοῦς Στερελλ. (Αἰτωλ.)

άσπροχειλιάζω Μέγαρ. Μύκ. Χίος. Μετοχ. *άσπραχῆ* λιασμένος Σκυρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *άσπρος* καὶ τοῦ οὐσ. *χείλη*.

1) Ἀσπρίζουν τὰ χεῖλη μου ἀπὸ φόβον, πεῖναν ἢ ἄλλην αἰτίαν Μύκ. Χίος: *Άπὸ τὴν πείνα άσπροχείλιασε τὸ παιδί* Χίος. 2) Ἀσπρίζει τὸ στόμιόν μου, ἐπὶ τοῦ πυρωθέντος φούρνου Μέγαρ.: *Κάη ὁ φούρνος, άσπροχείλιατδε*. Μετοχ. *άσπραχῆ* λιασμένος, ὁ ψηθεὶς εἰς φούρνον ἀνεπαρκῶς πυρωθέντα καὶ μὴ προσλαβὼν ρόδινον χρῶμα, ἐπὶ ἄρτου Σκυρ.: *Άσπραχῆ* λιασμένο ψωμί. Συνών. *άσπρογανιάσμενος* (ἰδ. *άσπρογανιάζω*).

άσπροχειλιδονοπαρδάλης ἐπιθ. ἀμάρτ. Θηλ. *άσπροχειλιδονοπαρτάλα* Κύπρ.

Ἐκ τῶν ἐπιθ. *άσπρος*, *χειλιδόνης* καὶ *παρδαλός*.

Ὁ ἔχων χρῶμα ποικίλον καὶ κοιλίαν λευκὴν, ἐπὶ αἰγός. Συνών. *άσπροχειλιδόνος*.

άσπροχειλιδόνος ἐπιθ. ἀμάρτ. Θηλ. *άσπροχειλιδόνα* Κύπρ.

Ἐκ τῶν ἐπιθ. *άσπρος* καὶ *χειλιδόνης*.

Ἀσπροχειλιδονοπαρδάλης, ὁ ἰδ.

άσπροχειλῖδος ἐπιθ. Κρήτ. Νάξ. (Φιλότ. κ.ά.) *άσπροχέλιος* Νάξ.

Ἐκ τῶν ἐπιθ. *άσπρος* καὶ *χειλῖος*.

Ὁ ἔχων λευκὴν κοιλίαν ὡς τῆς χειλιδόνος καὶ τὸ εἰς ἄλλο σῶμα ἔχων λευκὰ μέρη. Πβ. *δαφνοχειλῖος*, *λαγουδοχειλῖος*, *χειλῖόψαρος*.

άσπροχιονᾶτος ἐπιθ. Κύπρ. Χίος κ.ά. — *Λεξ. Βλαστ. Δημητρ.*

Ἐκ τῶν ἐπιθ. *άσπρος* καὶ *χιονᾶτος*.

Λευκὸς ὡς ἡ χιών, κατάλευκος ἐνθ' ἄν.: *Λαιμὸς άσπρο-*

